

מתכונים לקבלת התורה

מ"ח קנינים שנקנת בהם התורה

הצמידו את הדף הראשון לכאן

מתנות

גזרו את המתנות והדביקו בכל יום - במקום המתאים

כד
ובקבלת הייסורי
המקבל את הייסורין שה'
יתברך מביא עליו באהבה
ועל הכל הוא אומר שכל
מה שה' עושה הכל לטובה.

כג
באמונת חכמים
שמאמין לדברי החכמים
ומקבל את דבריהם גם
כשאינו מבין את
טעמיהם.

כב
בלב טוב
שאינו בלבו מידות רעות.
כגון. קנאה ושנאה כלפי
הבריות ועל ידי כך לבו
טהור ונקי לקבל דברי
תורה.

כא
בארץ אפיים
שיתרחק מלכעוס,
שהכעס מביא את האדם
לידי שכחת התורה
ומוסיף על עצמו טיפשות

כ
במיעוט דרך ארץ
שימעט להתעסק
עם הבריות
בענייני העולם.

יט
במיעוט שחוק
ימעט בשחוק לפי שכבר
אמרו חכמים: "שחוק
וקלות ראש מרגילין את
האדם לערוה" (אבות ב, יג)

קז
במיעוט תענוג
שימעט בתענוגים
הגשמיים של העולם הזה,
לפי שהם מסירים אותו
מלימוד התורה.

קז
במיעוט שיחה
ימעט כמה שביכולתו
מלדבר בדברי חולין. שכבר
נאמר: "ודברת בם" (דברים יז)
דווקא בדברי תורה מותר
לדבר ולא בדברים אחרים

טז
במיעוט שינה
שלא ירבה בשינה יותר מיד,
שגם מפסיד את זמנו הקר וגם
זה גורם לו לעצלות. אלא די
שישן שמונה שעות ביממה
(רמב"ם). ויש אומרים: שש שעות
ביממה (ב"ח)

טו
במשנה
שיהא בקי בכל
המשניות שהם יסוד
התורה שבעל פה."

יד
במקרא
שיהא בקי בכל
ספרי התורה נביאים
וכתובים.

יג
בישוב
שתהא דעתו
מיושבת עליו.

יב
ובפולחן התלמידים
על ידי שתלמידיו
מקשים לו קושיות והוא
צריך לתרץ אותם הוא
מתחכם על ידי כך.

יא
בדקדוק חברים
שילמד בחבורה
שעל ידי כך
אחד מחכים את השני.

י
בשימוש חכמים
שילך לכל מקום שחכמים
נמצאים שם וישמע את
דבריהם וישמש אותם
ועל ידי כך ילמד
ממעשיהם.

ט
בשמחה
שילמד תורה
מתוך שמחה.

ח
בענוה
שיהא עניו ושפל רוח
ולא יתגאה בתורה
שהוא לומד.

ז
ביראה
שתהא בו יראת שמים
כמו שנאמר:
"ראשית חכמה
יראת ה'

ו
באימה
שתהא אימת
רבו עליו.

ה
בשכלות הלב
שיעמיק בשכלו
לעיין בכל דבר
שלומד.

ד
בבינת הלב
שיתבונן בדברים
שהוא לומד
ויפנים אותם ללבו.

ג
בעריכת שפתיים
שאינו מגמגם בדברי תורה,
אלא חותכן בלשון ומוציאן בפה
לפי שאין דברי תורה מתקיימים
אלא במי שמוציא את הדברים
מפיו

ב
בשמיעת האוזן
שישמיע לאוזניו מה
שהוא לומד. ואל ילמד
בלחש שכל הלומד בלחש
לבסוף שוכח תלמודו

א
בתלמוד
בלימוד התורה הקדושה
בהתמדה

לחומרים נוספים שלנו:
achiyeda.org

כל הזכויות שמורות לאחיה ידע ©

מתנות

גזרו את המתנות והדביקו בכל יום - במקום המתאים

<p>מזז</p> <p>והאומר דבר בשם אומר אם יאמר בשם אומר, ישתדל גם לחדש שיאמר בשם עצמו. שלא יגזול התורה ממי שאמרה.</p>	<p>מזז</p> <p>המכין את שמועתו שאינו מקבל שמועה עד שיבין אותה</p>	<p>מזו</p> <p>המחכים את רבו כך היא דרכה של תורה, שעל ידי שישאל את רבו שאלות על יד כך יחכם הוא בעצמו.</p>	<p>מזה</p> <p>הלומד על מנת לעשות ע"י השתוקקותו למעשה מתחזק לשמור ולזכור מה שלמד.</p>	<p>מזד</p> <p>הלומד על מנת ללמד רבי ישמעאל בנו אומר הלמד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמד וללמד והלמד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמד וללמד ולעשות</p>	<p>מזג</p> <p>שואל ומשיב. שומע ומסיף השאלות והתשובות נורמות הרחבה והוספה לתורה. ואם לא ישאל לא יגיע למדרגת התורה. אינו שבע מלשמוע דברי תורה. רוצה להוסיף ולשמוע. ע"י מה ששומע מוסיף נפך משלו.</p>
<p>מב</p> <p>מתיישב לבו בתלמודו שתהא דתעו מיושבת עליו. ולא ילמד ארעי אלא בקביעות.</p>	<p>מזא</p> <p>מעמידו על השלום שאינו מיישב בד"ן, אלא עושה פשרה ברצון</p>	<p>מז</p> <p>מעמידו על האמת על בוריה של הלכה</p>	<p>לט</p> <p>מכריעו לכף זכות שאפילו אם חברו נכשל משתדל ומהפך בזכותו</p>	<p>לה</p> <p>נושא בעול עם חברו. שיצטער עם חברו בצרתו</p>	<p>לז</p> <p>אינו שמח בהוראה שכל השמח בהוראה כתוב עליו כי הינו שוטה וגם רוח.</p>
<p>לז</p> <p>ולא מגיס לבו בתלמודו היינו שאינו מתגאה בפני הבריות.</p>	<p>לה</p> <p>מתרחק מן הכבוד שעל ידי שלומד מכל אדם, מתקיימת התורה בידו</p>	<p>לד</p> <p>אוהב את המישרים שלא יחניף לאף אחד</p>	<p>לג</p> <p>אוהב את התוכחות שאם מוכיחים אותו, יקשיב ויתבונן האם מה עליו לתקן.</p>	<p>לב</p> <p>אוהב את הצדקות אלו שלשת הדברים (צדקות מישרים ותוכחה) הם היסודות שעליהם בנויה התורה. שיעשה יותר ממה שהוא חייב כל מיני צדקות.</p>	<p>לא</p> <p>אוהב את הבריות שעל ידי אהבת הבריות יקרבן לתורה. משמח את המקום משמח את הבריות. הקב"ה שמח שיש לו בריה כזו בעולמו, וגם הבריות נהנין מסם והתורה מתקרבת אליו.</p>
<p>ל</p> <p>אוהב את המקום אם אוהב ה' ודבק בו ראוי לחכמת התורה. אם הוא אהוב ואוהב את המקום, אין מקטרג על תלמודו ונמצא תלמודו מצליח בידו.</p>	<p>כט</p> <p>אהוב שמישר מנהגיו בחן בחסד וברחמים. אם אהוב על הבריות אז גם רוח המקום נוחה הימנו</p>	<p>כה</p> <p>אינו מחזיק טובה לעצמו שאינו נושא חן בלבו על עצמו על שהרבה תורה, שהרי לכך נוצר:</p>	<p>כז</p> <p>העושה סייג לדבריו שיסייג עצמו אפילו במותר לו שלא יפגע באיסורים ובגזרות חכמים. ויעשה סייג לדבריו שלא יוכשלו בהוראתו.</p>	<p>כו</p> <p>השמח בחלקו שלא יתבטל מלמודו בשביל חמדת ממון.</p>	<p>כה</p> <p>המכיר את מקומו שיזכור את יום המיתה שאין החיים הללו אלא פרוודור המביא לטרקלין</p>

מתכונים לקבלת התורה

מ"ה קנינים שנקזת בהם התורה

<p>מזה</p> <p>והאומר דבר בשם אומרו אם יאמר בשם אומרו, ישתדל גם לחדש שיאמר בשם עצמו. שלא יבזול התורה מפי שאמרה.</p>	<p>מזה</p> <p>המכין את שמועתו שאינו מקבל שמועה עד שיבין אותה</p>	<p>מזו</p> <p>המחכים את רבו כך היא דרכה של תורה, שעל ידי שישאל את רבו שאלות על ידי כך יחכם הוא בעצמו.</p>	<p>מה</p> <p>הלומד על מנת לעשות ע"י השתוקקותו למעשה מתחוק לשמור ולזכור מה שלמד.</p>	<p>מד</p> <p>הלומד על מנת ללמד רבי ישמעאל בנו אומר הלמד על מנת ללמד מספיקין בירו ללמוד וללמד והלמד על מנת לעשות מספיקין בירו ללמוד וללמד ולעשות</p>	<p>מג</p> <p>שאל ומשיב שומע ומסיף השאלות והתשובות נרמזות הורה והספה לתורה. שם לא ישאל לא יגיע לתדמית התורה אים שבע מלשמוע דברי תורה ורצה להוסיף ולשמוע ע"י מה ששומע מוסף נוסף משלו.</p>
<p>מב</p> <p>מתיישב לבו בתלמודו שתהא דתע מיושבת עליו. ולא ילמד ארעי אלא בקביעות.</p>	<p>מא</p> <p>מעמידו על השלום שיאנו מיישב בדיון. אלא עושה פשרה ברצון</p>	<p>מ</p> <p>מעמידו על האמת על בוריה של הלכה</p>	<p>לט</p> <p>מכריעו לכך זכות שאפילו אם חברו נכשל משתדל ומהפך בזכותו</p>	<p>לח</p> <p>נושא בעול עם חברו. שיצטער עם חברו בצרתו</p>	<p>לז</p> <p>אינו שסח בהוראה שכל השסח בהוראה כתוב עליו כי הינו שוטה ונס רוח.</p>
<p>לו</p> <p>ולא מניס לבו בתלמודו היינו שאינו מתנאה בפני הבריות.</p>	<p>לה</p> <p>מתרחק מן הכבוד שעל ידי שלומד מכל אדם. מתקיימת התורה בירו</p>	<p>לד</p> <p>אוהב את המישרים שלא יחניף לאף אחד</p>	<p>לג</p> <p>אוהב את התוכחות שאם מוכיחים אותו, יקשיב ויתבונן האם מה עליו לתקן.</p>	<p>לב</p> <p>אוהב את הצדקות אלו שלשת הדברים (צדקות מישרים ותוכחה) הם היסודות שעליהם בנויה התורה. שיעשה יותר ממה שהוא חייב כל מיני צדקות.</p>	<p>לא</p> <p>אוהב את הבריות שעל ידי אוהב הבריות יקרב לתורה. מסתח את המקום משסח את הבריות. הקב"ה שסח שיש לו בריה כיו. בעולמו, וגם הבריות נהנין סמוך והתורה מתקרב אליו</p>
<p>לז</p> <p>אוהב את המקום אם אוהב ה' ודבק בו ראוי להכמת התורה. אם הוא אוהב ואוהב את המקום אין מקטרג על תלמודו ונמצא תלמודו מצליח בירו.</p>	<p>לכ</p> <p>אהוב שמישר מנהגיו בחן בחסד וברחמים. אם אהוב על הבריות אז גם רוח המקום נוחה הימנו</p>	<p>לח</p> <p>אינו מחזיק טובה לעצמו שאינו נושא חן בלבו על עצמו על שהרבה תורה. שהרי לכך נוצר:</p>	<p>לז</p> <p>העושה סייג לדבריו שיסייב עצמו אפילו במותר לו שלא יפגע באיסורים ובזרות הכמים ויעשה סייג לדבריו שלא יוכשלו בהוראתו.</p>	<p>לז</p> <p>השסח בחלקו שלא יתבטל מלמודו בשביל חמדת סמוך.</p>	<p>לח</p> <p>המכיר את מקומו שיזכור את יום המיתה שאין החיים הללו אלא פרודור המביא לטרקלין</p>
<p>לז</p> <p>ובקבלת הייסורים המקבל את הייסורים שה' יתברר מביא עליו באבהה ועל הכל הוא אומר שכל מה שה' עושה הכל לטובה.</p>	<p>לז</p> <p>באמנות החכמים שסאמין לדברי החכמים ומקבל את דבריהם גם כשאינו מבין את טעמיהם.</p>	<p>לז</p> <p>בלב טוב שאין בלבו סידות רעות. כגון. קנאה ושנאה כלפי הבריות ועל ידי כך לבו טהור ונקי לקבל דברי תורה.</p>	<p>לז</p> <p>בארץ אפיים שיתרחק מלכעוס, שהכעס מביא את האדם לירי שכתת התורה ומוסיף על עצמו טיפשות</p>	<p>לז</p> <p>במיעוט דרך ארץ שימעט להתעסק עם הבריות בענייני העולם.</p>	<p>לז</p> <p>במיעוט שחוק ימעט בשחוק לפי שכבר אמרו חכמים: "שחוק וקלות ראש מרדילין את האדם לערוה" (אבות ב"ב)</p>
<p>לז</p> <p>במיעוט תענוג שימעט בתענוגים הנשמים של העולם הזה. לפי שהם מסירים אותו מלימוד התורה.</p>	<p>לז</p> <p>במיעוט שיחה ימעט כסה שביכולתו מלדבר בדברי חולין. שכבר נאמר: "דברת ב"ט" (יב"ט, י"ז) דווקא בדברי תורה מותר לדבר ולא בדברים אחרים</p>	<p>לז</p> <p>במיעוט שינה שלא ירבה בשינה יותר מיד, שגם מספיק את זמנו היקר וגם זה טורם לו לעצלות אלא די שישן שחמה שעות ביססה (רס"ב). ויש אומרים: שש שעות ביססה (בא"ח)</p>	<p>לז</p> <p>במשנה שיהא בקי בכל המשניות שהם יסוד התורה שבעל פה."</p>	<p>לז</p> <p>בסקרא שיהא בקי בכל ספרי התורה נביאים וכתובים.</p>	<p>לז</p> <p>בישוב שתהא דעתו מיושבת עליו.</p>
<p>לז</p> <p>ובפולפול התלמידים על ידי שתלמידיו מקשים לו קושיות והוא צריך לתרץ אותם הוא מתחכם על ידי כך.</p>	<p>לז</p> <p>בדקדוק חברים שילמד בחבורה שעל ידי כך אחד מחכים את השני.</p>	<p>לז</p> <p>בישימוש חכמים שילך לכך מקום שחכמים נמצאים שם וישמע את דבריהם וישמע אותם ועל ידי כך ילמד ממעשיהם.</p>	<p>לז</p> <p>בשמחה שילמד תורה מתוך שסחה.</p>	<p>לז</p> <p>בענוה שיהא עניו ושפל רוח ולא יתגאה בתורה שהוא לומד.</p>	<p>לז</p> <p>ביראה שתהא בו יראת שמים כמו שנאמר: "ראשית חכמה יראת ה'"</p>
<p>לז</p> <p>באימה שתהא אימת רבו עליו.</p>	<p>לז</p> <p>בשכלות הלב שיעמיק בשכלו לעיין בכל דבר שלומד.</p>	<p>לז</p> <p>בבית הלב שיתבונן בדברים שהוא לומד ויפנים אותם ללבו.</p>	<p>לז</p> <p>בעריכת שפתיים שאנו נמנעם בדברי תורה. אלא תחנן בלשון ומציאן בפה לפי שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שמוציא את הדברים מפיו</p>	<p>לז</p> <p>בשמיעת האזן שישמיע לאוזניו מה שהוא לומד. ואל ילמד בלחש שכל הלומד בלחש לבסוף שוכח תלמודו</p>	<p>לז</p> <p>בתלמוד בליסוד התורה הקדושה בהתמדה</p>